

РЕШЕНИЕ

№ 6902

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7285** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № 000030-2704/01.07.2021г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /НАП/ за продължаване на срока на издаден лиценз по реда на чл.36, ал.4 от Закона за хазарта /ЗХ/, в частта касаеща пункт IV, т.2 - държавна такса по чл.30, ал.6, изр. второ от ЗХ в размер на 100 000 лв..

С жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Сочи се, че органът не е взел предвид разпоредбата на §86, ал.1 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение /ЗИД/ на Закона за хазарта /ЗХ/ и неправилно е тълкуван закона относно "досегашните изисквания". Твърди се, че [фирма] се облага с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, тъй като извършваната от него дейност попада в разпоредбите на чл.242, ал.1 от ЗКПО. Излагат се съображения за нарушение на чл.6 и чл.7 от АПК. Иска се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез упълномощен представител, който представя писмено становище. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата. Прави възражение относно размера на адвокатското възнаграждение на упълномощения адвокат на жалбоподателя. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено

следното:

На 07.08.2020г., в Държавна комисия по хазарта /ДКХ/, [фирма] е подало искане за продължаване на срока на издаден лиценз за игри с игрални автомати.

С Решение № 000030-2704/01.07.2021г. на изпълнителния директор на НАП е издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 10 години на [фирма] за игрална зала с адрес: [населено място], [улица]. Записано е, че в игралната зала ще бъдат в експлоатация 22 бр. игрални автомата с 22 бр. игрални места и 4 броя системи за формиране на премия джакпот. С т. IV на решението са определени размерите на дължимите държавни такси за издаване на лиценза, определени в ЗХ и Тарифата за таксите, които се събират по ЗХ /Тарифата/, в следните размери: 1./държавна такса по чл.30, ал.1 от ЗХ във връзка с чл.3, ал.1, т.4, б."а" от Тарифата в размер на 8 200 лв. и 2./държавна такса по чл.30, ал.6, изр. второ от ЗХ в размер на 100 000 лв. Посочено е, че таксите се дължат на основанията изрично регламентирани в ЗХ, по съответните критерии, а именно по т.1 въз основа на броя на игралните места в обекта, а тези по т.2 въз основа на срока на лиценза и големината на населеното място, съгласно чл.30, ал.6 от ЗХ. На основание чл.29, ал.3 от ЗХ е определен 7-ем дневен срок за внасяне на дължимите държавни такси, считано от влизане на решението в сила. Указано е, че удостоверението по чл.34 от ЗХ ще бъде предоставено на искателя по реда на чл.29, ал.3 от ЗХ след постъпване на дължимите такси, определени с решението, по сметка на НАП.

От жалбоподателя са представени декларации по чл.246 от ЗКПО за данъка върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, подадени от дружеството в НАП на: 13.04.2020г.; 15.07.2020г.; 15.10.2020г.; 15.01.2021г.; 15.04.2021г.; 14.07.2021г., както и платежни нареждания за внесен данък по сметка на ТД на НАП, съответно от 25.03.2020г.; 15.07.2020г.; 15.10.2020г.; 15.01.2021г.; 15.04.2021г.; 15.07.2021г.

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 06.07.2021г. Жалбата е подадена на 19.07.2021г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в предвидения в закона срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Оспореният акт е издаден от изпълнителния директор на НАП в изпълнение на функциите и правомощията му по чл.17, ал.1, т.1 и т.4 от ЗХ.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на оспорения акт. Актът е издаден в писмена форма, с изискуемите реквизити. Изложени са фактически и правни основания.

Решението за продължаване на срока на издаден лиценз по ЗХ е издадено на 01.07.2021г. въз основа на искане с вх. № 000030-6419/07.08.2020г. по регистъра на Държавна комисия по хазарта. Административното производство е започнало в ДКХ и е приключило в НАП предвид влезлите в сила изменения на ЗХ /§85 от ПЗР на ЗИДЗХ, ДВ бр.11/2021г./.

Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Следователно законосъобразността на оспорения акт следва да се прецени с оглед разпоредбите на ЗХ, в редакцията към постановяването му. Съгласно § 86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ /Изм. - ДВ, бр. 11 от 2021г., в сила от 09.02.2021г./ образуваните и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, продължаване или промяна в издаден лиценз, утвърждаване на типовете и модификациите на игралното оборудване, джакпот системите, игралния софтуер, включително централната компютърна система, системите за онлайн залагания, комуникационното оборудване, включително контролния локален сървър, и устройствата на самообслужване за организиране на лотарийни игри, допустими за използване на територията на страната, се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне. От редакцията на посочената разпоредба се установява, че е приложима по отношение на "искания за издаване на лиценз, продължаване или промяна в издаден лиценз" по образуваните и неприключени до влизането в сила на този закон производства. Тъй като към 09.02.2021г. производството по продължаване на издадения лиценз на [фирма] не е приключило, издаването на Решение № 000030-2704/01.07.2021г., с което е продължен срокът на издадения лиценз на търговеца за срок от 10 години е приключило в съответствие с § 86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ.

Страните не спорят, че таксата по т.IV.1 на оспореното решение, определена на основание чл.30, ал.1 от ЗХ във връзка с чл.3, ал.1, т.4, б."а" от Тарифата в размер на 8 200 лв. се дължи. Оспорва се дължимостта на посочената в т.IV.2 държавна такса по чл.30, ал.6, изр. второ от ЗХ в размер на 100 000 лв. Съгласно чл.30, ал.6, изр.2 от ЗХ за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 100 000 лв. Изложеното сочи, че когато издадения лиценз е за срок 10 години се дължат държавните такси по чл.30, ал.1 и ал.6 от ЗХ. Същевременно с разпоредбата на чл.30, ал.7 от ЗХ е предвиден облекчен режим за заплащане на държавни такси за случаите касаещи хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО. При посочената хипотеза се събират само таксите по чл.30, ал.1 от ЗХ, но в комбинация с данъчно облагане с корпоративен данък по чл.246 от ЗКПО за извършваната дейност по организиране на хазартни игри с игрални автомати.

Предвид изричната разпоредба на чл.30, ал.7 от ЗХ неправилно е становището на ответника, обективизирано в оспорената част на Решение № 000030-2704/01.07.2021г. за дължимост на държавна такса по чл.30, ал.6 от ЗХ. Няма основание лице, което се облага с алтернативен корпоративен данък да заплаща и две държавни такси по ЗХ, след като изрично ЗХ изключва тази възможност.

Решение № 000030-2704/01.07.2021г., в оспорената част е неправилно, поради противоречието му с материалния закон и следва да се отмени. Жалбата е основателна.

При този изход на спора ответникът следва да заплати в полза на жалбоподателя направените по делото разноски. Представени са доказателства за внесена държавна такса в размер на 50,00 лв. и за платен адвокатски хонорар в размер на 6700,00лв. Размерът на адвокатското възнаграждение е оспорен. Предвид фактическата и правна сложност на казуса НАП следва да заплати на дружеството

жалбоподател сумата 3650,00 лв. разноски по делото, от които 3600,00лв. за адвокатски хонорар, определен по реда на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № 000030-2704/01.07.2021г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата 3650,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: